

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 149/13

Λουξεμβούργο, 26 Νοεμβρίου 2013

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα στην υπόθεση C-314/12
UPC Telekabel Wien GmbH κατά Constantin Film Verleih GmbH και Wega
Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Κατά τον γενικό εισαγγελέα Pedro Cruz Villalón, μπορεί να επιβληθεί σε φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο η υποχρέωση να αποκλείσει την πρόσβαση των πελατών του σε ιστότοπο που θίγει τα δικαιώματα του δημιουργού

Η σχετική δικαστική διάταξη πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένα μέτρα αποκλεισμού και να εξασφαλίζει τη δέουσα ισορροπία μεταξύ των αντικρουομένων συμφερόντων που προστατεύονται δυνάμει θεμελιωδών δικαιωμάτων

Κατά το δίκαιο της Ένωσης, τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε οι δικαιούχοι δικαιωμάτων του δημιουργού ή συγγενικών δικαιωμάτων να μπορούν να ζητούν τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά των διαμεσολαβητών οι υπηρεσίες των οποίων χρησιμοποιούνται από τρίτο για την προσβολή των δικαιωμάτων τους¹. Έχει διευκρινισθεί ήδη ότι οι φορείς παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο² θεωρούνται καταρχήν ως διαμεσολαβητές κατά την έννοια αυτή και επομένως, μπορούν να καταστούν αποδέκτες της σχετικής δικαστικής διατάξεως για την παύση ήδη γενομένων προσβολών δικαιωμάτων, αλλά και για την αποτροπή νέων προσβολών. Στην πράξη, οι διαχειριστές παράνομων ιστότοπων και οι φορείς που τους παρέχουν πρόσβαση στο διαδίκτυο δρουν συνήθως σε μη ευρωπαϊκές χώρες ή αποκρύπτουν την ταυτότητά τους με αποτέλεσμα η έγερση νομικών αξιώσεων κατά αυτών να καθίσταται αδύνατη.

Το αυστριακό Oberster Gerichtshof ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο φορέας ο οποίος παρέχει διαδικτυακή πρόσβαση μόνο στους χρήστες παράνομου ιστότοπου, μπορεί και αυτός να θεωρηθεί ως διαμεσολαβητής κατά την ανωτέρω έννοια, δηλαδή ως διαμεσολαβητής οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτο –όπως τον διαχειριστή παράνομου ιστότοπου– για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού, ώστε να είναι δυνατή η λήψη ασφαλιστικών μέτρων και κατά αυτού του φορέα. Επίσης, ζητεί να αποσαφηνισθούν οι επιταγές του δικαίου της Ένωσης ως προς το περιεχόμενο και τη διαδικασία εκδόσεως της σχετικής δικαστικής διατάξεως.

Το Oberster Gerichtshof καλείται να κρίνει σε τρίτο βαθμό διαφορά μεταξύ της UPC Telekabel Wien, βασικού αυστριακού φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο, και της Constantin Film Verleih, καθώς και της Wega Filmproduktionsgesellschaft. Στους προηγούμενους βαθμούς δικαιοδοσίας, κατόπιν αιτήσεως των Constantin Film και Wega, εκδόθηκαν δικαστικές διατάξεις για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων –στον δεύτερο βαθμό, χωρίς να επιβάλλεται η λήψη συγκεκριμένων μέτρων– διά των οποίων απαγορεύθηκε στην UPC να παρέχει στους πελάτες της πρόσβαση στον ιστότοπο *kino.to*. Αυτός ο ιστότοπος καθιστά δυνατή την παρακολούθηση ταινιών μέσω streaming ή τη μεταφόρτωση τους από τους χρήστες, χωρίς τη συγκατάθεση των δικαιούχων δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως αυτών των ταινιών, στους οποίους συγκαταλέγονται και οι Constantin Film και Wega³. Η UPC δεν έχει καμία έννομη σχέση με τους διαχειριστές του εν λόγω ιστότοπου και δεν παρείχε σε αυτούς ούτε διαδικτυακή πρόσβαση ούτε χώρο αποθηκείσεως δεδομένων. Ωστόσο,

¹ Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

² Υπηρεσίες πρόσβασης στο διαδίκτυο, βλ. σχετικά διάταξη της 19ης Φεβρουαρίου 2009, [C-557/07](#), LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten και απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2011, [C-70/10](#), Scarlet Extended, καθώς και ανακοινωθέν τύπου αριθ. [126/11](#). Τούτο ισχύει και για όσους εκμεταλλεύονται πλατφόρμες κοινωνικής δικτύωσης, βλ. απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012, [C-360/10](#), Sabam, καθώς και ανακοινωθέν τύπου αριθ. [11/12](#).

³ Ο εν λόγω ιστότοπος διέκοψε τη λειτουργία του, τον Ιούνιο του 2011, κατόπιν παρεμβάσεως των γερμανικών δικωτικών Αρχών εις βάρος των διαχειριστών του.

κατά τις διαπιστώσεις του Oberster Gerichtshof, πρέπει να θεωρηθεί σχεδόν βέβαιο ότι ορισμένοι πελάτες της UPC χρησιμοποιούσαν τις υπηρεσίες του *kino.to*.

Στις σημερινές προτάσεις του, ο γενικός εισαγγελέας Pedro Cruz Villalón εκτιμά ότι ο φορέας ο οποίος παρέχει διαδικτυακή πρόσβαση στον χρήστη ιστότοπου που θίγει το δικαίωμα του δημιουργού πρέπει και αυτός να θεωρείται ως διαμεσολαβητής οι υπηρεσίες του οποίου χρησιμοποιούνται από τρίτο –δηλαδή τον διαχειριστή του ιστότοπου– για την προσβολή δικαιώματος του δημιουργού και επομένως, ο φορέας αυτός μπορεί να καταστεί αποδέκτης σχετικής δικαστικής διατάξεως. Τούτο προκύπτει από το γράμμα, το πλαίσιο εντάξεως και το πνεύμα και τον σκοπό της ρυθμίσεως του δικαίου της Ένωσης.

Επίσης, ο γενικός εισαγγελέας έχει την άποψη ότι η επιβολή γενικής απαγορεύσεως σε φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο, χωρίς διαταγή λήψης συγκεκριμένων μέτρων⁴, ώστε αυτός να μην επιτρέπεται να καθιστά δυνατή την πρόσβαση των πελατών του σε συγκεκριμένο ιστότοπο που θίγει το δικαίωμα του δημιουργού, δεν συνάδει με την υποχρέωση σταθμίσεως των δικαιωμάτων των εμπλεκομένων⁵. Τούτο ισχύει ακόμη και όταν οι ποινές που προβλέπονται σε περίπτωση παραβιάσεως της εν λόγω απαγορεύσεως δεν επιβάλλονται στον φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο εφόσον αυτός αποδειξει ότι έλαβε κάθε εύλογο μέτρο με σκοπό την εφαρμογή της απαγορεύσεως. Ο γενικός εισαγγελέας Cruz Villalón τονίζει, συναφώς, ότι ο φορέας που παρέχει διαδικτυακή πρόσβαση στον χρήστη ουδόλως συνδέεται με τους διαχειριστές του ιστότοπου που θίγει το δικαίωμα του δημιουργού και ο ίδιος δεν έχει προσβάλει αυτό το δικαίωμα.

Αντιθέτως, η επιβολή σε φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο συγκεκριμένου μέτρου αποκλεισμού για συγκεκριμένο ιστότοπο δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας για τον λόγο και μόνον ότι το μέτρο αυτό απαιτεί σημαντική δαπάνη, ενώ υφίσταται ταυτόχρονα δυνατότητα καταστρατηγήσεώς του χωρίς ιδιαίτερες τεχνικές γνώσεις. Απόκειται στα εθνικά δικαστήρια να σταθμίσουν, κατά περίπτωση, τα θεμελιώδη δικαιώματα των εμπλεκομένων, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σημαντικές περιστάσεις, ώστε να εξασφαλίσουν τη δέουσα ισορροπία μεταξύ αυτών των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Πάντως, κατά τη στάθμιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων, επιβάλλεται να ληφθεί υπόψη ότι στο μέλλον τα εθνικά δικαστήρια ενδέχεται να κρίνουν πολυάριθμες παρόμοιες περιπτώσεις κατά οποιουδήποτε φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο. Επιπλέον, ο γενικός εισαγγελέας Cruz Villalón επισημαίνει ότι ο δικαιούχος οφείλει να στραφεί άμεσα, στον βαθμό που αυτό είναι δυνατό, κατά των διαχειριστών του παράνομου ιστότοπου ή κατά του φορέα που τους παρέχει πρόσβαση στο διαδίκτυο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο. Έργο του γενικού εισαγγελέα είναι να προτείνει στο Δικαστήριο, με πλήρη ανεξαρτησία, νομική λύση για την υπόθεση που του έχει ανατεθεί. Η υπόθεση τελεί υπό διάσκεψη στο Δικαστήριο. Η απόφαση θα εκδοθεί αργότερα.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

⁴ Παραδείγματος χάρη, φραγή διευθύνσεως IP, κατά την οποία τα αιτήματα συνδέσεως δεν προωθούνται πλέον προς την αποκλεισμένη διεύθυνση IP ή αποκλεισμός στο σύστημα DNS. Οι αποκλεισμοί στο σύστημα DNS (Domain Name System) αφορούν ονόματα χώρου, τα οποία χρησιμοποιούνται από τους χρήστες αντί των δύσχρηστων διευθύνσεων IP. Οι διακομιστές DNS, που χρησιμοποιεί κάθε φορέας παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο «μεταφράζουν» τα ονόματα χώρου σε διευθύνσεις IP. Σε περίπτωση αποκλεισμού στο σύστημα DNS, αποτρέπεται αυτή η μετάφραση.

⁵ Αφενός, το θεμελιώδες δικαίωμα της ιδιοκτησίας που έχει ο δικαιούχος δικαιώματος του δημιουργού και, αφετέρου, η επιχειρηματική ελευθερία του φορέα παροχής πρόσβασης στο διαδίκτυο, καθώς και η ελευθερία έκφρασης και η ελευθερία πληροφόρησης των πελατών του, τις οποίες μπορεί να επικαλεστεί επίσης ο εν λόγω φορέας.

Το [πλήρες κείμενο](#) των προτάσεων δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα CURIA κατά την ημερομηνία αναπτύξεώς τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582